

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

1

1 października 2016

www.zr.diecezja.pl

Czcigodni Księża Proboszczowie,

Przekazujemy pierwszy numer pomocy duszpasterskiej pod nazwą „Modlitwa w pierwszą sobotę miesiąca”. Redagują ją osoby należące do wspólnoty Żywego Różańca pragnący ożywić nabożeństwo pierwszej soboty w takiej formie, o jaką prosiła Maryja w Fatimie. Na kartce będą zamieszczone myśli do homilii, pomoce do 15-minutowej medytacji nad jedną tajemnicą różańca, a także krótkie rozważania do tajemnic jednej z części różańca.

Metropolita Krakowski, Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz skierował do parafii specjalne pismo, w którym zachęca do gorliwego praktykowania nabożeństwa pierwszych sobót, odpowiadając na prośbę Maryi przekazaną w Fatimie. Zbliża się setna rocznica tych objawień.

Proponowana tu pomoc może być przesyłana do parafii lub do zainteresowanych osób co miesiąc. Można tę kartkę zamówić w potrzebnej ilości w Wydawnictwie św. Stanisława BM. Jej treść można również pobrać ze strony internetowej: www.zr.diecezja.pl

Ks. Stanisław Szczepaniec, redaktor

MYŚLI DO HOMILII

1. Rozpoczynamy miesiąc „różańcowy”. W tym roku ma to miejsce w pierwszą sobotę. Chcemy jeszcze więcej uwagi poświęcić medytacji nad tajemnicami różańca, o co prosiła Matka Najświętsza w Fatimie. Nabożeństwo pierwszych sobót zrodziło się z Jej prośby, a jej istotną częścią, obok pokuty i Eucharystii, jest właśnie różaniec.

2. W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus wielbi Ojca niebieskiego, który swoje tajemnice zakrył przed mądrymi, a objawił je ludziom prostym. Do takich należą ci, którzy odmawiają różaniec. Ta prosta, a równocześnie głęboka modlitwa, uczy ich postawy, której oczekuje Jezus. Widzimy tę postawę przede wszystkim w Maryi. W Nią się wpatrujemy, od Niej się uczymy i z Nią rozważamy zbawcze tajemnice Jej Syna.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W pierwsze soboty miesiąca przeżywamy medytację nad jedną z tajemnic różańca. Proponowana tu medytacja ma dwie części (odczytanie tekstu i rozważenie go w ciszy). Całość trwa 15 minut i kończy się śpiewem. Często modlitwa ta jest przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Bądź uwielbiony, miłosierny Jezu, w darze Twojej obecności pośród nas. Bądź uwielbiony w Maryi, Twej Najświętszej Matce, którą i nam dałeś za Matkę. Dziś, w pierwszą sobotę miesiąca, w sposób szczególny wpatrujemy się w Nią i w Jej Niepokalane Serce. Odpowiadając na Jej wezwanie, chcemy rozważać w różańcu tajemnice Twego życia, o Panie. Zatrzymujemy się najpierw przy pierwszej tajemnicy, która pomaga nam spojrzeć na początek Twego pobytu na ziemi i na postawę Maryi, która Cię z wiarą przyjmuje.

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Anioł rzekł do Maryi: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus»” (Łk 1,28-30.38).

L2: Wsłuchując się w te słowa Ewangelii kierujemy nasz wzrok na Maryję, którą Boży Posłaniec nazywa „Pełną łaski”. Często powtarzamy jego słowa. Mówimy: „Zdrowaś Maryjo, łaski pełna”. To jedno z pięknych imion naszej niebieskiej Matki. Dziś chcemy je lepiej zrozumieć wsłuchując się w słowa św. Jana Pawła II.

L1: „«Łaski pełna» – tymi słowami anioł zwraca się do Maryi. Oto imię, które Bóg przez swego posłańca zechciał nadać Dziewicy. Taką była w Jego zamiśle i tak widział Ją od początku – ab aeterno. [W Liście do Efezjan]

Apostoł śławi Boga Ojca, ponieważ «napenił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie» (1,3). Z jakże szczególnym błogosławieństwem zwrócił się Bóg do Maryi od zarania dziejów!» (Z homilii, 8.12.2004).

L2: „Zwiastun mówi do Maryi: „łaska pełna” – [...] W języku Biblii „łaska” oznacza szczególny dar, który [...] ma swe źródło w trynitarnym życiu Boga, który jest miłością (por. 1J 4,8). Owocem tej miłości jest wybranie – to, o którym mówi List do Efezjan. Wybranie to jest zatem ze strony Boga odwieczną wolą zbawienia człowieka przez uczestnictwo w Bożym życiu (por. 2P 1,4) w Chrystusie. Następstwem tego przedwiecznego daru, tej łaski wybrania człowieka przez Boga, jest jakby zaczyn świętości, jakby źródło tryskające w duszy człowieka jako dar Boga samego” (enc. „Redemptoris Mater” 8).

L1: „Należąc do „ubogich i pokornych Pana”, Maryja nosi w sobie, jak nikt inny wśród ludzi, ów „majestat łaski”, jaką Ojciec „obdarzył nas w Umiłowanym”, a łaska ta stanowi o niezwykłej wielkości i pięknie całej Jej ludzkiej istoty. Maryja pozostaje w ten sposób wobec Boga, a także wobec całej ludzkości jakby niezmiennym i nienaruszonym znakiem tego Bożego wybrania [...] znakiem niezawodnej nadziei” (enc. „Redemptoris Mater” 11).

L2: Usłyszane słowa wprowadzają nas w dalszą część medytacji, którą będziemy przeżywać w ciszy. Starajmy się w sercu usłyszeć głos anioła Gabriela, który mówi: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski”. Boski wysłaniec wyraża w tych słowach wielkość Maryi. Ona w pokorze przyjmuje jego słowa.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: *Gdy klęczę przed Tobą lub inny.*

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić cząstkę różańca. W modlitwie towarzyszy nam również intencja wynagradzająca za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi. Dziś rozważamy tajemnice radosnej części różańca.

P: Rozważajmy misteria życia Jezusa i Maryi odmawiając radosną cząstkę różańca. Módlmy się z Maryją, która jest pełna łaski i która uczy nas przyjmowania Jezusa, gdy do nas przychodzi: Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

L3: Z Ewangelii według św. Łukasza (1,31-33): „Anioł rzekł do Maryi: Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca»”.

L4: Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie świętej Elżbiety

L3: Z Ewangelii według św. Łukasza (1,40-41): „Maryja weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę”.

L4: Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

L3: Z Ewangelii według św. Łukasza (2,6-7): „Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie”.

L4: Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

L3: Z Ewangelii według św. Łukasza (2,22-23): „Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu»”.

L4: Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

L3: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania” (Łk 2,41-43.46).

L4: Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).